

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.252/2017/7.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Osztovits András előadó bíró

. Tibold Ágnes bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Martin Zoltán ügyvéd

Az alperesek: I. rendű

II. rendű

III. rendű

Az alperesek képviselője: Dr. Horváth Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Horváth Gábor ügyvéd

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: alperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Pécsi Törvényszék 2.Gf.20.258/2016/8. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Pécsi Járásbíróság 12.P.21.187/2014/12. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I., II., III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek egyetemlegesen 175.000 (százhetvenötezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 700.000 (hétszázezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] 2003. november 3-án a felperes a P Rt-vel 27.000.000 Ft összegű hitelszerződést kötött. Az ügyletkötés során a felperest V L ügyvezető képviselte. 2004. április 1-jén újabb rulirozó

hitelszerződést kötött a felperes a Postabankkal 27.000.000 Ft rendelkezésre tartására 2005. március 30-ig. A felperes a hitelkeretet kimerítette, azt a kikötött határidőig visszafizetni nem tudta. Mindkét szerződés megkötésével egyidejűleg a felperes tulajdonában lévő ingatlanokat a pénzüintézet javára zálogjoggal terhelték meg.

- [2] 2005. május 23-án a felperes tulajdonosa, E Gy és ügyvezetője, V L között megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) jött létre, amelyben - többek között - rögzítették, hogy V L a hitelösszeg hitelszerződés szerinti visszafizetéséig és az ingatlanok tehermentesítéséig teljes vagyonával felel. V L a Postabanktól felvett 27.000.000 Ft-tal elszámolni nem tudott, a megállapodás 3. pontjában írt határidőig a felperes ingatlanait nem tehermentesítette, ezért a felperes büntető feljelentést tett.
- [3] E Gy a Baranya Megyei Bíróság előtt 2011-ben pert indított V L és társa ellen 17.600.000 Ft és járulékai megfizetése iránt. Az elsőfokú bíróság 2011. szeptember 29-én kelt ítéletében a keresetet elutasította.
- [4] A felperes fellebbezése folytán eljáró Pécsi Ítéltábla 2012. június 6-án kelt Pf.I.20.651/2011/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és azon per alpereseit E Gy javára 17.600.000 Ft és járulékai megfizetésére kötelezte.
- [5] Az alperesek felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria Gfv.IV.30.311/2012/6. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A Kúria kifejtette, a megállapodást V L-nak a társasággal lehetett volna megkötnie, nem pedig a tulajdonossal, ezért a szerződés a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: 1997. évi Gt.) 29. § (1) bekezdésébe ütköző módon érvénytelen.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [6] A felperes 2014. május 20-án benyújtott keresetében az alpereseket mint a néhai Vándor László örököseit a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV.törvény (a továbbiakban: rPtk.) 677. § (1) bekezdés c) pontja és 679. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kérte kötelezni 7.000.000 Ft és járulékai megfizetésére, figyelemmel az 1997. évi Gt. 29. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó rPtk. 339. § (1) bekezdésére.
- [7] Az alperesek a kereset elutasítását kérték arra hivatkozással, hogy a felperes igénye elévült.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletében egyetemlegesen kötelezte az alpereseket 7.000.000 Ft és járulékai megfizetésére. Megállapította, hogy az alperesek felelőssége a tartozásért a hagyatékátadó végzésben megjelölt ingatlanok alperesekre eső

tulajdoni hányadának értéke erejéig áll fenn. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megítélése szerint folyamatos jogviszony esetén az elévülés kezdő időpontja a jogviszony végéhez igazodik. A felperes V L ügyvezetői megbízását 2010. július 27-én szüntette meg, az elévülés ettől az időponttól kezdődik. A felperes keresetindítása az rPtk. 324. § (1) bekezdése szerinti öt éves elévülési határidőn belül történt, ezért az alperesekkel szembeni igénye nem évült el.

- [9] Az alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel azt állapította meg: az elévülés nem 2010. július 27-én kezdődött, tekintettel arra, hogy a felperes kára már 2005 májusában bekövetkezett. Az elévülés azonban mindaddig nyugodott, amíg a felperes a megállapodás semmisségéről hitelt érdemlően nem szerzett tudomást, addig ugyanis nem volt abban a helyzetben, hogy V L-val szembeni igényét érvényesítse. A megelőző perben eljáró Kúria határozata 2013. május 24-én került kézbesítésre, így a felperes csak ezt követően értesülhetett a határozat tartalmáról.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetet elutasító határozat meghozatalát kérték. Arra hivatkoztak, hogy a jogerős ítélet az rPtk. 325. § (1) bekezdésébe, valamint 326. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő. Álláspontjuk szerint a felperesnek legkésőbb a megelőző perben eljáró elsőfokú bíróság 2011. szeptember 29-én kelt ítéletének indokolásából tudnia kellett volna: már nem védekezhet azzal, hogy Vándori Lászlóval szemben követelését menthető módon nem tudta érvényesíteni. A felperesnek tehát jelen pert az rPtk. 326. § (2) bekezdése értelmében legkésőbb 2012. szeptember 29-éig meg kellett volna indítania, ennek hiányában a követelésének bírósági úton való érvényesítése az rPtk. 325. § (1) bekezdése alapján elenyészett.
- [11] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet az alperesek által megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy az a hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.
- [13] A Kúriának az alperesek felülvizsgálati kérelmében foglaltakra tekintettel kizárólag abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia: a perben eljáró bíróságok helyesen állapították-e meg azt az időpontot, ameddig az elévülés nyugodott.
- [14] Az rPtk. 326. §-a nem sorolja fel a jogérvényesítésnek azon akadályait, amelyek az elévülés nyugvását eredményezik, csak azt

rögzíti: az elévülés nyugvását idézi elő minden olyan esemény, amely miatt a jogosult a követelését menthető okból nem tudja érvényesíteni. A vonatkozó bírósági gyakorlat minden esetben az elévülés nyugvására vezető igényérvényesítési akadálynak tekinti azt, hogy a jogosult a követeléséről csak később szerzett tudomást (BH2003. 205., BH2005. 286., BH2014. 270.). A Kúria úgy ítélte, a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül, a hivatkozott bírósági gyakorlathoz is igazodva, helyesen foglalt állást ítéletében, amikor rögzítette, hogy a tulajdonos és a volt ügyvezető közötti per végleges lezárásáig, a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletéről történt értesülésig az elévülés nyugodott. Nyilvánvaló, hogy egy nem jogerős, elsőfokú ítélet jogi indokolása nem tekinthető olyannak, amiből a felperesnek tudomást kellett szereznie arról, hogy őt illeti meg az igényérvényesítés lehetősége.

- [15] A Kúria mindezekre figyelemmel a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [16] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pervesztes alpereseket a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes - figyelemmel a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseire, a felperes jogi képviselője által ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló - felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Az alperesek az illetékeljegyzési joguk folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 15. §-a alapján kötelesek az államnak megfizetni.
- [17] A Kúria a döntését tárgyaláson hozta.

Budapest, 2017. szeptember 26.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk. előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró

A kiadmány hitelül:

/Seres Józsefné/
tisztviselő